

важливої складової частини інформаційної системи підприємства повинні здійснюватися не лише для надання інформації про операції, що мали місце в минулих звітних періодах, а передусім для обґрунтування майбутніх управлінських рішень [5].

Значення бухгалтерського обліку в частині узагальнення, обробки та аналізу господарської інформації для правильності та достовірності інформації щодо ділової активності підприємства є беззаперечним. Дуже важливим є той факт, що відсутність достовірного обліку на підприємстві унеможливорює формування загального бачення економічної ситуації в середині підприємства та впливає на прискорення банкрутства і формування негативного іміджу.

Література.

1. Васильєва Л.М. Теоретичні аспекти організації бухгалтерського обліку на підприємстві. Молодий вчений. 2016. № 12.1 (40). С. 658-661.
2. Олійник Я.В. Організація бухгалтерського обліку в умовах міжнародної інтеграції: дис. ... д.е.н. : 08.00.09. Київ, 2016. 528 с.
3. Кононова О.Є. Організація бухгалтерського обліку: навчальний посібник. Дніпро: ДВНЗ ПДАБА, 2018. 102 с.
4. Тесак О.В. Облікова політика як інструмент організації бухгалтерського обліку. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2018. Вип. 21(2). С. 97-100.
5. Засадний Б.А. Бухгалтерський облік в інформаційній системі управління підприємством. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер.: Економічні науки*. 2016. № 17 (1). С. 146-149.

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ: ІНФОРМАЦІЙНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ

Рилєєв С.В., к.е.н., доцент,

Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

В сучасних вітчизняних реаліях, які характеризуються подальшою модернізацією бухгалтерського обліку та імплементацією норм ЄС в державному секторі, важливого значення в системі оцінки господарської діяльності, виконання

кошторису та підвищення якості надання окремих видів послуг, відіграє фінансова звітність.

Даний вид звітності дає можливість всесторонньо провести діагностику фінансового стану, проаналізувати фінансові результати діяльності, вивчити зміни у власному капіталі та рух грошових коштів тощо. Така інформація є вкрай необхідною як для самої установи, так і для керівних органів.

Фінансова звітність є інформаційною «платформою» для широкого кола користувачів, у кожного з яких свій рівень зацікавленості та запити в контенті. Серед таких «клієнтів» звітності є органи Державної казначейської служби України, Державної служби статистики України, Державної служби аудиту України, інших державних структур та відомств, а також громадськості, комерційних суб'єктів господарювання тощо.

Серед передумов реформування обліку і звітності бюджетних установ в Україні доцільно виділити:

- глобалізація та інтеграція світових економік;
- необхідність підвищення прозорості державних фінансів;
- відмінність методик обліку операцій у сфері державного управління та складання фінансової звітності;
- недосконалість нормативно-правового забезпечення, а також методологічних, методичних та організаційних основ обліку та звітності;
- поява нових об'єктів обліку та необхідність їх відображення у фінансовій звітності [1, с. 7].

Сьогодення державного сектору характеризується складним та доволі неоднозначним процесом трансформації всієї облікової системи. Всі зусилля спрямовані на максимальну адаптацію до міжнародних облікових стандартів. Такі зміни напряму торкнулися фінансової звітності.

Дана реформа запустила складний механізм, що суттєво скоригував всі управлінські функції, які стосувалися «наповнення» інформаційним контекстом форм звітності та подальшого їх використання під час аналітичних обчислень, контрольних перевірок і прийняття управлінських рішень. Саме тому виникає гостра проблема переосмислення того, яку інформацію в собі несуть форми фінансової звітності і наскільки вони є корисними для аналітика [2, с. 225].

Форма балансу, запропонована у НП(С)БОДС 101 дозволила користувачам інформації отримати релевантну інформацію про стан активів, капіталу та зобов'язань суб'єктів державного сектору, співставну із аналогічними звітами зарубіжних установ і організацій.

Зазначимо, що більшість показників фінансового стану (ділової активності, рентабельності, ліквідності) базуються на даних про оборотні та необоротні активи, які в оновленій звітності відсутні. І тому, для розрахунку цілої системи коефіцієнтів варто попередньо перегруповувати інформацію і з «фінансових» та «нефінансових» активів «видобувати» дані про поточні (оборотні) їх складові.

Варто зазначити, що більшість показників фінансового стану (ділової активності, рентабельності, ліквідності) базуються на даних про оборотні та необоротні активи (у міжнародній практиці поточні та непоточні активи), які в оновленій звітності відсутні. І тому, для розрахунку цілої системи коефіцієнтів варто попередньо перегруповувати інформацію і з «фінансових» та «нефінансових» активів «видобувати» дані про поточні (оборотні) їх складові.

Із набуттям чинності НП(С)БОДС 101, НП(С)БОДС 124 та НП(С)БОДС 135 змінилися підходи до визначень понять «доходи», «витрати», «видатки», а також ґрунтовно змінилася їх класифікація в бухгалтерському обліку. Одним з ключових моментів формування Звіту про фінансові результати (форма № 2-дс) є поділ доходів та витрат в розрізі обмінних та необмінних операцій.

Форма Звіту про рух грошових коштів (№ 3-дс) зазнала суттєвих перевтілень. Якщо раніше рух грошових коштів відображали в розрізі складових частин бюджету відповідно до ст. 13 Бюджетного кодексу України, то відтепер ключовою ознакою, за якою класифікують грошові потоки, виступає вид звичайної діяльності (операційна, інвестиційна, фінансова).

Новими формами звітності № 4-дс та 5-дс стали «Звіт про власний капітал та «Примітки до річної фінансової сегментами» відповідно (аналогі у міжнародній практиці «Звіт про зміни у чистих активах/власному капіталі» та «Примітки до фінансових звітів»).

Кожна форма фінансової звітності має власне звітності», включаючи додаток «Інформація за інформаційне наповнення, що дає змогу користувачам проводити аналітичні дослідження відповідно до їх потреб.

Нагальна потреба сьогодення для суб'єктів державного сектору – це забезпечення єдності в облікових і аналітичних підходах, співставності показників і використання даних фінансової звітності для проведення аналітичних оцінок, прийняття управлінських рішень, спрямованих на оптимізацію діяльності та ресурсовикористання, необхідний зважений підхід до змісту методичних рекомендацій та роз'яснень щодо особливостей її складання та подання.

Якщо таке завдання урядовцями буде досягнуте, то це спростить не лише процес складання звітності, а й вирішить проблему сумісності та адекватності відображення у ній інформації про активи та пасиви суб'єктів державного сектору відповідно до їх сутнісних характеристик й аналітичних методик.

Література.

1. Смірнова І.В., Смірнова Н.В. Національні та міжнародні стандарти обліку для державного сектору: особливості застосування. *Наук. праці Кіровоград. нац. техн.у-ту. Екон. науки*. Кропивницький, 2018. Вип. 33. С. 152-164.

2. Романчук А.Л., Рилєєв С.В. Фінансова звітність субектів державного сектору в системі інформаційного забезпечення аналізу. *Вісн. Чернівецького торг.-екон. ін-ту. Екон. науки*. Чернівці, 2019. Вип. I (73). С. 224-236.

НЕДОСКОНАЛІСТЬ НОРМАТИВНОЇ БАЗИ ЩОДО ОБЛІКУ МАТЕРІАЛЬНИХ ВИТРАТ

Романашенко І.О., студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Найважливішим джерелом підвищення економічної ефективності виробництва в умовах ринку є зниження частки матеріальних витрат у собівартості продукції, збільшення фізичного обсягу виробництва при зменшенні ресурсів, що споживаються. У вирішенні цього завдання значне місце належить

* Науковий керівник – Поливана Л.А., к.е.н., доцент